Y ffermwr ffôl a barus

www/lambsongs.co.nz   Gan Jill Kemp (Cyf. Susan Williams)   Lluniau: Richard Gunther

Dywedodd Iesu'r stori hon am ffermwr hunanol, barus i'n hatgoffa i helpu eraill tra'r ydyn ni'n gallu gwneud hynny.

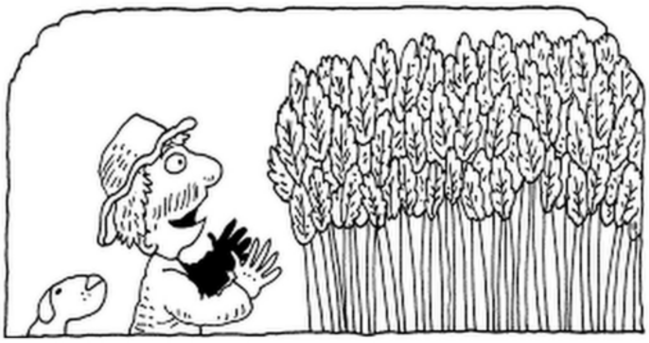

Un haf tyfodd a thyfodd gwenith y ffermwr. Roedd ganddo gnwd anferthol! Roedd y ffermwr yn meddwl ei fod mor glyfar.

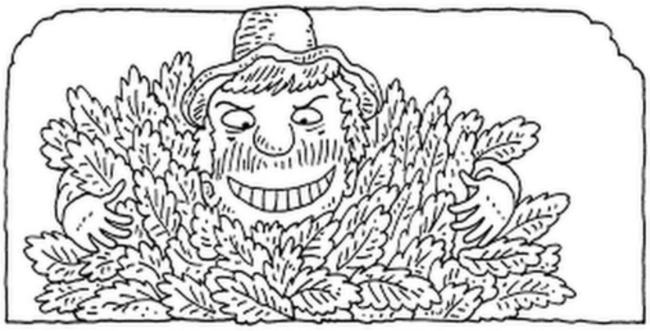

"Dydw i ddim am werthu na rhannu dim o'r cnwd hwn," meddai. "Dwi'n mynd i'w gadw fo i gyd i mi fy hun. Fi wnaeth ei dyfu felly mi wnaf ei gadw fo i gyd bob tamaid. Fi biau'r gwenith i gyd. Fi, fi, fi.

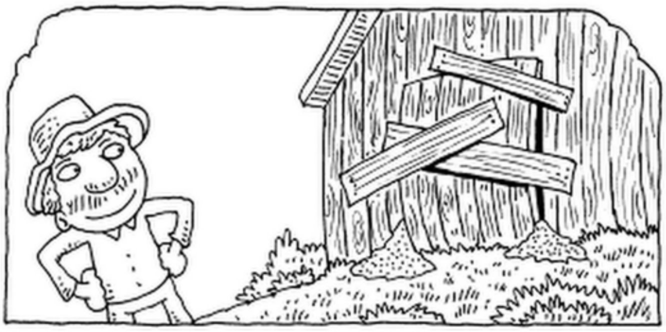

"Mae fy ysguboriau'n rhy fach, felly fe wna i eu tynnu i lawr, pob un ohonyn nhw ac adeiladu rhai llawer mwy," meddai'r ffermwr. Felly adeiladodd y ffermwr ffôl a barus, ysguboriau mwy a'u llenwi nes eu bod yn llawn dop.

Roedd o'n teimlo mor falch ohono'i hun."Ew, dwi mor glyfar," meddyliodd yn hunanfodlon." 'Dwi wedi tyfu gymaint o wenith fydd dim rhaid i mi weithio byth eto."

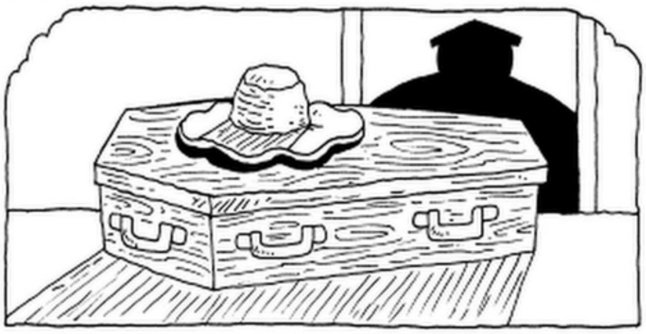

Ond y noson honno bu farw'r ffermwr ffôl a barus. Pwy oedd biau'r gwenith nawr 'te? Doedd o'n dda i ddim i'r ffermwr wedi iddo farw!

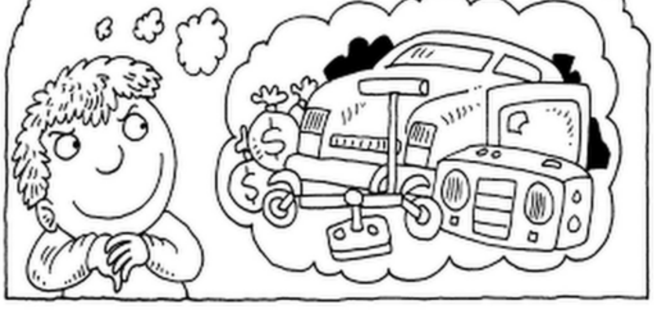

Adroddodd Iesu'r stori hon i'n helpu i weld fod y pethau sydd gennym ddim ond yn para dros dro. Fedrwn ni ddim mynd â nhw gyda ni wedi i ni farw.

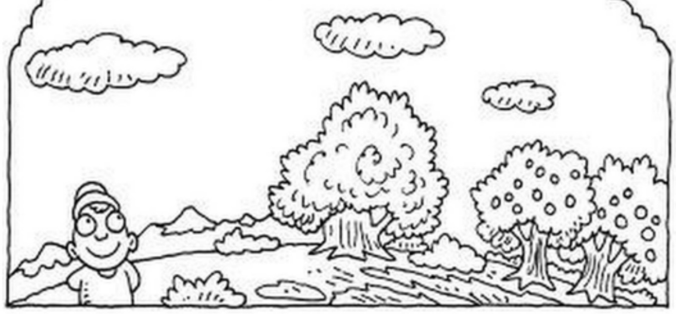

Mae adnabod Duw a'i garu yn llawer gwell na bod yn gyfoethog neu gael llawer o bethau. Mae Duw eisiau i ni rannu'r hyn sydd gennym ag eraill sydd mewn angen. Mae beth bynnag rydan ni'n ei wneud dros Dduw yn para am byth.